

Cứ gọi tôi là Ba như ngày trước

Ở phố Ngõ Nghè (Hải Phòng) có ông già tên là Thuyết bị mù hai mắt. Hồi trẻ ông làm thủy thủ trên tàu nước ngoài. Và sau ông làm công ở một hiệu ảnh bên Pháp.

Cuối năm 1943, ông già Thuyết trở về nước, với chiếc hòm gỗ, cùng chiếc ba-toong và đôi mắt bị mù. Ông ở nhờ nhà người em gái. Bản tính ông làm lì, ít nói, đôi khi hay nói chuyện một mình. Những lúc ấy, đôi mắt ông đờ dại ngó trân trân về phía trước rồi thở dài như nhớ tiếc một kỷ niệm gì xa xôi đã mất. Nhưng đến mùa thu năm 1946, từ khi nghe tin Chủ tịch Hồ Chí Minh sang Pháp đang trên đường về nước bằng tàu biển, thì tự nhiên tính tình ông già Thuyết bỗng thay đổi hẳn. Ông nói, cười và có lúc lại hát bài gì đó bằng tiếng Pháp nghe vui vui.

Khi con tàu chở Bác về nước, cập bến cảng Hải Phòng, nhân dân nô nức đi đón Chủ tịch Hồ Chí Minh. Ông già Thuyết cũng vội lúi ở chiếc hòm gỗ ra bộ quần áo dạ mà hồi ở Pháp ông thường mặc.

Chiều hôm ấy, rất đông nhân dân Hải Phòng đi đón Bác. Ông già Thuyết trong bộ quần áo dạ, cũng chống gậy ra phố hòa vào dòng người, đủ các tầng lớp, các lứa tuổi. Đoàn xe đưa Bác về nghỉ tạm ở một trường học trên phố Ngõ Nghè, gần nhà ông già Thuyết. Ông Thuyết sung sướng gọi đứa cháu nhỏ đưa sang gặp Chủ tịch Hồ Chí Minh. Đứa cháu ông sừng sốt kêu lên:

- Ông là gì mà lại đòi sang gặp Bác Hồ?

- Ông là bạn thân ngày trước với Chủ tịch Hồ Chí Minh - ông già Thuyết nói một cách chậm rãi, rõ ràng.

Đứa cháu vẫn chưa thật tin, nhưng thấy ông cứ khẳng khẳng bảo dẫn đi gặp Chủ tịch Hồ Chí Minh, nên cả nhà bảo cháu bé đưa ông đi, nhưng lại bảo ông cởi bộ quần áo dạ mặc bộ quần áo khác. Ông trả lời:

- Ngày xưa ở Pa-ri với Chủ tịch Hồ Chí Minh, ông thường mặc bộ quần áo này.

Dẫn ông Thuyết đến cửa trường, nhưng cháu bé rụt rè không dám đưa ông vào gặp Bác. Anh bộ đội gác lúc đầu không cho hai ông cháu vào, nhưng nhìn vẻ mặt ông già hiền hậu và thái độ kiên quyết của ông bèn bảo hai ông cháu chờ ở vào báo cáo. Lát sau, anh bộ đội chạy ra bảo cháu bé đưa ông già vào gặp Bác. Thấy hai ông cháu vào, Bác bước nhanh tới nắm chặt lấy bàn tay ông già Thuyết và thân mật hỏi:

- Anh Thuyết đây à? Lâu lắm chúng ta mới lại được gặp nhau!

Ông già Thuyết cảm động quá, miệng lắp bắp:

- Hồ Chủ...

Nhưng Bác ngắt lời ông rồi nói:

- Đừng xưng hô như thế! Cứ gọi tôi là Ba như ngày trước.

Rồi Người xoa đầu cháu bé và ân cần dẫn ông già Thuyết vào phòng nghỉ của mình.